

kommer f.eks. til at ske ved hjælp af sådanne ting, som man kalder diskret overvågning, ved hjælp af kolossale edb-registre og ved hjælp af en udvidelse af politimetoderne. Retsstaten, som vi har kendt den, og som det nordiske samarbejde efter min opfattelse har hvilet på, erstattes af overvågningsstaten.

Det er det, der efter min opfattelse er det fundamentale problem ved Schengensamarbejdet og årsagen til, at intet kan være mere forkert end at påstå, at der skulle være overensstemmelse mellem den nordiske pasunion og Schengensamarbejdet. De er som ild og vand i forhold til hinanden; de er udtryk for to forskellige syn på individ og retsopfattelse, og det er for at få disse ting frem i lyset, at vi har rejst denne debat.

Vedrørende Europol vil jeg godt stille ministeren et par spørgsmål.

Briterne vil ikke acceptere det grundlag, som man forhandlede sig frem til her i foråret, for briterne har det synspunkt, at de ikke vil have Domstolen til at afgøre tvister, især ikke dem, der kaldes præjudicielle spørgsmål, altså hvor Domstolen er med til at fortolke Traktaten – det er jo EF-Domstolens praksis – og dermed altså faktisk være med til politisk at videreudbygge systemet.

Der findes en bestemmelse i konventionen om brug af Domstolen, og så findes der en erklæring, der foreligger i tilslutning til konventionen, hvor der står, at følgende medlemsstater er enige om, at de i så fald systematisk vil indbringe den pågældende tvist for De Europæiske Fællesskabers Domstol. Altså de lande, der skriver sig på den liste, er enige om, at sagerne går til Domstolen. Det vil sige, at Danmark forpligter sig til at acceptere, at hvis der opstår tvister, skal de afgøres af Domstolen. Dermed er det overnationale element eller det, man kalder søjle 1, altså selve EU-systemet, bragt ind i Europolkonventionen og på en sådan måde, at Domstolen får en afgørende rolle i fortolkningen af dette system. Så ved vi jo godt, hvordan det går, nemlig sådan, at det tolkes i unionsmæssig retning. Sådan er Domstolens holdning til sine opgaver som domstol jo.

Vi har konstateret, at Danmark er indstillet på at sige ja til denne inddragelse af Domstolen, og dermed smuldrer altså grænserne mellem det mellemstatslige og det overstatslige, og derfor må jeg med beklagelse sige til fru Dorte Bennedsen, at dette ikke længere er et mellemstatsligt samarbejde; det er et overstatsligt samarbejde, der er ved at opstå.

Det ses også i vedtægten for det styrelsesråd, der skal være i Europol, hvor der er flertalsafgørelser bl.a. om oprettelse af registre, og flertalsafgørelser er ikke den form, man har i det mellemstatslige, men det er lige netop den form, man har i det overstatslige.

Enhedslisten bliver bebrejdet, at vi ikke vil være med til politisamarbejde. Det er forkert, og jeg vil godt spørge ministeren: Når der nu er et samarbejde om narko, hvorfor kan man så ikke bruge dét? Hvorfor skal man egentlig have denne Europolkonvention? Er der andre grunde, end at f.eks. Spanien gerne vil have denne politiske efterretningsstjeneste? Hvorfor kan det ikke lade sig gøre at etablere et fornuftigt politimæssigt samarbejde om bekæmpelse af handel med radioaktivt materiale, narkotika osv. og så holde det politiske og det efterretningsmæssige ude og undgå at opbygge disse kæmperegistre?

Når vi ser på Schengenaf-talen, var fru Dorte Bennedsen inde på, at der måske engang kunne opstå problemer ved den dansk-tyske grænse. Det påstod man også, før Schengenaf-talen trådte i kraft, men disse problemer er udeblevet. Jeg har en mistanke om, at der her alene er tale om et påskud, som man bruger for at få danskerne til at tro, at det er nødvendigt, at vi tilslutter os denne Schengenaf-tale. Men hvad er det for problemer? Har der været nogen problemer? Er der nogen som helst anledning til, at vi skulle godkende denne Schengenaf-tale? Er der noget som helst praktisk problem, som gør, at vi ikke lige så godt kunne lægge den på hylden?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har ikke skiftet holdning så drastisk, som hr. Keld Albrechtsen sagde. Rent faktisk har Fremskridtspartiet været positivt lige siden de første forhandlinger, vi var med tilovre i Justitsministeriet tilbage i 1993.

Fremskridtspartiet er fortsat imod Unionen. Fremskridtspartiet er fortsat imod, at Europol- og Schengensamarbejdet bliver en del af Unionen, men vi er tilhængere af det indre marked. Vi er tilhængere af samarbejde mellem selvstændige, suveræne stater, og det falder fint i tråd med den opbygning, man har lavet af Europol- og Schengensamarbejdet.

Derfor er vi ikke enige med Enhedslisten.